

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 december 2018 met nummer RvVb-A-1819-0435
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0701-A

Verzoekende partijen	1. de heer Johan VANDEVENNE 2. mevrouw Gerda BONROY vertegenwoordigd door advocaat Geoffry STEENBERGEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3560 Meldert, Pastorijstraat 39
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkomenende partij	de heer Jean Baptiste LAEVERS vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 mei 2017 de vernietiging van het hen bij aangetekende brief van 11 april 2017 betekend besluit van de verwerende partij houdende de vaststelling dat hun administratief beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest van 28 oktober 2013 stilzwijgend is afgewezen.

De verwerende partij heeft besloten dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest van 28 oktober 2013, waarbij aan de tussenkomenende partij een vergunning onder voorwaarden werd verleend voor het wijzigen van een verkavelingsvergunning, haar rechtskracht herneemt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Diest, Broekstraat 52 met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie H, nummers 108C, 109M, 122D, 121C, 121K2 (deel) en 121M2 (deel).

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 25 september 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 13 maart 2018 toe in de debatten.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient geen schriftelijke uiteenzetting in maar antwoordt kort op het middel in haar verzoek tot tussenkomst. De verzoekende partijen dienen geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 25 september 2018.

Advocaat Joris GEBRUERS *loco* advocaat Wim MERTENS voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

3.

De kamervoorzitter beveelt met een tussenarrest van 9 oktober 2018 (nummer RvVb/A/1819/0155) de heropening van de debatten. De partijen worden uitgenodigd een aanvullende nota te bezorgen om enerzijds het belang van de eerste tussenkomende partij die blijkens een ter zitting van 25 september 2018 neergelegde “samenstelling van gezin” niet meer op het adres blijkt te wonen toe te lichten en anderzijds te verduidelijken of een stedenbouwkundige vergunning in navolging van de eerder vergunde – doch daarna vernietigde - verkavelingswijziging werd gevraagd en bekomen voor de carport in kwestie en of deze dan desgevallend werd aangevochten dan wel of deze definitief is geworden.

Er wordt zowel door de verwerende als de tussenkomende partij een nota ingediend. De verzoekende partijen dienen geen aanvullende nota in.

4.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 4 december 2018.

Advocaat Geoffry STEENBERGEN voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Joris GEBRUERS *loco* advocaat Wim MERTENS voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

5.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient namens de bvba JBL-constructies op 10 juli 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest een aanvraag in voor een wijziging van een verkavelingsvergunning.

De tussenkomende partij vraagt een wijziging van de voorschriften van de verkavelingsvergunning voor wat betreft de inplanting en materialen van het bijgebouw.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Aarschot-Diest', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 deels in woongebied en deels in parkgebied.

De percelen liggen ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling van 24 april 1967.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 augustus 2013 tot en met 19 september 2013, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Diest verleent op 28 oktober 2013 een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partij met verwijzing naar een eigen voorwaardelijk gunstig advies en het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

De volgende voorwaarden worden opgelegd:

- Het bijgebouw moet zo kort mogelijk tegen de bestaande toegangsweg worden ingeplant.
- Alle toegangen van het bijgebouw moeten naar de toegangsweg gericht worden en de verharding moet tot een strikt minimum beperkt worden.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 29 november 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De tussenkomende partij tekent eveneens beroep aan bij de verwerende partij tegen deze beslissing.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 februari 2014 het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk te verklaren en het administratief beroep van de tussenkomende partij ontvankelijk te verklaren. Hij adviseert de gevraagde vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Op 20 februari 2014 trekt de tussenkomende partij haar administratief beroep in.

Na de hoorzitting van 27 februari 2014 verklaart de verwerende partij nog op dezelfde dag het overblijvende beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk met overname van de relevante overwegingen uit het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

De verzoekende partijen stellen tegen de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2014 een vernietigingsberoep in bij de Raad.

Met het arrest van 9 augustus 2016 met nummer RvVb/A/1516/1416 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2014 en beveelt de verwerende partij, binnen een vervaltermijn van vier maanden vanaf de betekening van het arrest, een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep.

De tussenkomende partij stelt tegen dit arrest cassatieberoep in bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, die dit verwerpt met het arrest met nummer 238.009 van 27 april 2017.

2.

De verwerende partij herneemt de administratieve beroepsprocedure na de vernietiging door de Raad van de beslissing van 27 februari 2014.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar informeert de verzoekende partijen met een aangetekende brief van 11 april 2014 dat het administratief beroep stilzwijgend afgewezen is en dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest van 28 oktober 2013 haar rechtskracht herneemt.

Door het verstrijken van de vervaltermijn van vier maanden om een nieuwe beslissing te nemen, wordt het administratief beroep van de verzoekende partijen stilzwijgend afgewezen. Er wordt ook gewezen op het gegeven dat de vervaltermijn niet wordt geschorst of gestuit door het instellen van een cassatieberoep.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging - ONTVANKELIJKHEID WAT BETREFT HET BELANG VAN DE VERZOEKENDE PARTIJEN

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen wijzen er op dat ze steeds hebben gesteld nabuur te zijn van de betrokken percelen en dat de verleende vergunning strijdig is met het natuurlijk karakter van het parkgebied dat het zeer rustige karakter van de voorliggende woonzone moest verzekeren dat nu dreigt te worden aangetast.

Ze wijzen er verder op dat ze bewoner zijn van de voorliggende woonzone en dat zij door de mogelijke aantasting van de rust in het achterliggende parkgebied direct en persoonlijk getroffen zullen worden.

Ze stellen dan ook dat ze er alle belang bij hebben dat op gemotiveerde wijze over hun grieven wordt geoordeeld.

2.

De verwerende partij wijst er op dat tegen het arrest van de Raad van 9 augustus 2016 met nummer RvVb/1516/1416 een cassatieberoep werd ingediend door de tussenkomende partij waarover op het ogenblik van het verstrijken van de vervaltermijn voor het nemen van een herstelbeslissing nog geen uitspraak was gedaan.

Ze wijst er op dat de Raad van State in zijn arrest met nummer 236.389 van 10 november 2016 heeft gesteld dat de termijn opgelegd door de Raad voor het nemen van een herstelbeslissing een vervaltermijn is die niet kan worden geschorst of gestuit door het instellen van een cassatieberoep. Ze meent dan ook haar bevoegdheid te hebben uitgeput als ze vóór het verstrijken van de opgelegde vervaltermijn geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing heeft genomen. Ze stelt dat de Raad in een arrest van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0538 in gelijkaardige zin heeft geoordeeld.

De verwerende partij erkent dat in principe tegen een stilzwijgende afwijzing van een administratief beroep een beroep tot nietigverklaring kan worden ingediend bij de Raad. Evenwel, zo stelt de verwerende partij met verwijzing naar het arrest van de Raad van 9 augustus 2016, beschikte ze

na het verstrijken van de door de Raad opgelegde vervalt termijn voor het nemen van een nieuwe beslissing niet langer over de bevoegdheid tot het nemen van een nieuwe beslissing.

De verwerende partij verwijst naar een nog recenter arrest van de Raad van 21 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0580. Hierin stelt de Raad, volgens de verwerende partij, dat de enkele vaststelling dat het vergunningverlenend bestuursorgaan een beslissing heeft genomen buiten de decretaal voorgeschreven vervalt termijn moet leiden tot de vaststelling dat de alsnog genomen beslissing is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding en dat aldus het administratief beroep geacht wordt stilzwijgend te zijn afgewezen. Hierbij wordt verder overwogen, zo stelt de verwerende partij, dat het verstrijken van de betrokken vervalt termijn van rechtswege als gevolg inhoudt dat de verwerende partij in het kader van het bij haar ingestelde administratief beroep geen beslissing meer kan nemen doch dat zij integendeel aan de verzoekende partij, als indiener van het administratief beroep, overeenkomstig 4.7.23, §3, eerste lid VCRO een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing moest bezorgen. Verder overweegt de Raad in dit arrest, zo stelt de verwerende partij nog, dat uit het voorgaande volgt dat de Raad de betrokken verwerende partij niet kan bevelen om binnen een bepaalde termijn een nieuw beslissing te nemen over het administratief beroep nu er een stilzwijgende afwijzing van het beroep van de belanghebbende voorligt.

De verwerende partij concludeert uit deze arresten van de Raad dat haar bevoegdheid tot het nemen van een nieuwe beslissing over het door de verzoekende partijen ingestelde administratief beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest van 14 oktober 2013, is uitgeput. Ze stelt verder ook dat een vernietiging van de stilzwijgende weigeringsbeslissing geen soelaas kan bieden aan de verzoekende partijen nu ze geen bevoegdheid meer heeft om na een gebeurlijke vernietiging alsnog een beslissing te nemen en de Raad haar dus ook niet kan bevelen een nieuwe beslissing te nemen binnen een welbepaalde termijn juist wegens de uitputting van haar bevoegdheid. Dit is de reden waarom het belang van de verzoekende partijen wordt betwist. Ze kunnen immers, zoals blijkt uit voorgaande, geen voordeel halen uit een vernietiging. Een eventueel vernietiging zal immers enkel leiden tot een nieuwe stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het beroep.

Dit geldt volgens de verwerende partij des te meer nu de verzoekende partijen nalaten aan te tonen in hun verzoekschrift in welke zin een vernietiging van de mededeling houdende de stilzwijgende afwijzing van hun beroep hen een nuttig voordeel kan opleveren.

3.

De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partijen een zeer vreemde houding hebben ten aanzien van het beweerdelijk rustig karakter van de omgeving en over het feit dat de verleende verkavelingswijziging dit rustige karakter zou verstoren. Ze wijst er op dat de verzoekende partijen zelf de op hen perceel aanwezige haag hebben gerooid waardoor er nu zicht is op de wintergroene coniferen van de tussenkomende partij. Daarenboven hebben de verzoekende partijen in hun tuin een niet-vergund tuinhuis geplaatst. De beweerde hinder moet dan ook met een korreltje zout worden genomen.

Tevens stelt de tussenkomende partij een vraag naar het actueel belang van de verzoekende partijen nu er tegen de bouw van de carport in 2014 in uitvoering van de hier betwiste wijziging van de verkavelingsvergunning geen enkel bezwaar/beroep werd ingesteld door de verzoekende partijen.

4.

De Raad heeft met het vermelde tussenarrest de debatten heropend teneinde de partijen toe te laten een standpunt in te nemen over het actueel belang van de verzoekende partijen.

4.1

De verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota naar de omschrijving van het belang door de verzoekende partijen in hun verzoekschrift.

Vooreerst meent de verwerende partij dat het voorgehouden belang te algemeen is en dus vermengd is met het algemeen belang met enig gebrek aan persoonlijk karakter.

Voor het overige is het belang gerelateerd aan het gegeven van nabuur zijn en bewoner van het aangrenzende perceel. Het gegeven dat de betrokken verzoekende partijen nog steeds op dit perceel woonachtig zijn, is belangrijk in het licht van het persoonlijk karakter van het belang aangezien ze enkel dan persoonlijk en direct getroffen worden wanneer de rust van de voorliggende woonzone wordt aangetast ten gevolge van de uitvoering van de bestreden beslissing.

Nu uit het ter zitting neergelegde attest "samenstelling van het gezin per 12/09/2018" blijkt dat de 'verzoekende partij' niet meer woonachtig is op het bedoelde adres en het belang volledig steunt op het gegeven dat 'ze' nabuur is van het kwestieus perceel en 'bewoner' van het aangrenzend perceel, moet worden geoordeeld dat er geen sprake meer is van een actueel belang.

4.2

De tussenkomenende partij wijst in haar aanvullende nota op de verkoopsinformatie in verband met het huis van de verzoekende partijen waaruit blijkt dat er geen hinder wordt ondervonden van de bestreden vergunning nu daarin wordt gesteld dat het zicht vanuit de leefruimte en keuken "puur natuur" is. Op de foto's van de makelaar is daarbij het perceel van de tussenkomenende partij duidelijk zichtbaar doch niet de betrokken constructie nu deze verscholen zit achter het groen. Er is dan ook geen enkele hinder aantoonbaar.

Ze wijst er nog op dat de woning van de verzoekende partijen inmiddels te koop is gesteld en dat de eerste verzoekende partij reeds sedert het begin van 2018 er niet meer woonachtig is waardoor deze zeker haar actueel belang verloren is.

De tweede verzoekende partij zal bij een verkoop van de woning haar belang ook verliezen. De tussenkomenende partij stelt dat de tweede verzoekende partij de voorzetting van de procedure niet langer wil zodat, bij het niet neerleggen van een aanvullende nota, daaruit zeker mag worden afgeleid dat er geen actueel belang meer is.

Verder wordt er nog op gewezen op het feit dat tegen de bouw van de carport in 2014, in uitvoering van de betwiste wijziging van de verkavelingsvergunning, de verzoekende partijen geen enkel bezwaar/beroep hebben ingediend. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest heeft op 19 mei 2014 een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van deze carport verleend met verwijzing naar de wijziging van de verkavelingsvergunning. Deze stedenbouwkundige vergunning is vervolgens volgens de wettelijke vereisten op 22 mei 2014 en dit gedurende een maand aangeplakt. Er is tegen deze vergunning door de verzoekende partijen geen beroep aangetekend zodat deze definitief is geworden. Door de oprichting van de carport te aanvaarden hebben de verzoekende partijen geen belang meer bij de vernietiging van de wijziging van de verkavelingsvergunning.

4.3

De verzoekende partijen dienen geen aanvullende nota in doch hun raadsman verklaart ter zitting dat de eerste verzoekende partij nog steeds mede-eigenaar is van de woning en dat zij zich voor het overige gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Beoordeling door de Raad

Het belang waarvan verzoekende partijen voor de Raad blijken moeten geven om een (ontvankelijk) beroep tot vernietiging te kunnen instellen moet niet alleen bestaan op het tijdstip van het indienen van hun beroep tot vernietiging, maar moet worden behouden tot aan de uitspraak omtrent dit beroep.

Zoals blijkt uit de feitelijke uiteenzetting, beoogde tussenkomende partij met de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing een wijziging te bekomen van de geldende verkavelingsvergunning, teneinde de inplanting en de materialen van het bijgebouw op een andere manier uit te voeren. De tussenkomende partij wenst het bijgebouw op te richten in dezelfde materialen als de woning of in duurzaam hout en sidings. Tevens wenst ze het bijgebouw op minimaal 5 meter van de woning in te planten in plaats van op minimaal 5 meter van de achtergevel.

Uit de door tussenkomende partij overgemaakte stukken blijkt dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest op 19 mei 2014 aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleende voor het bouwen van een open carport. Tevens blijkt daaruit dat deze stedenbouwkundige vergunning door tussenkomende partij werd aangeplakt vanaf 22 mei 2014.

Verzoekende partijen betwisten niet dat voormelde stedenbouwkundige vergunning van 19 mei 2014 conform is met de bestreden verkavelingswijziging, noch dat deze vergunning door tussenkomende partij regelmatig werd aangeplakt vanaf 22 mei 2014, en ingevolge de ontstentenis van administratief beroep ondertussen definitief is geworden.

De Raad oordeelt dat voormelde stedenbouwkundige vergunning, doordat ze niet tijdig (door verzoekende partijen) werd aangevochten (met in eerste instantie een ontvankelijk administratief beroep bij de verwerende partij), ondertussen definitief en onaantastbaar is geworden. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing heeft derhalve niet tot gevolg dat de betreffende stedenbouwkundige vergunning uit het rechtsverkeer verdwijnt of dat de wettigheid ervan opnieuw in vraag kan worden gesteld.

Gezien vaststaat dat er op het ogenblik van de zitting op basis van de bestreden wijziging van de verkavelingsvergunning een definitieve en in rechte onaantastbare stedenbouwkundige vergunning was verleend, oordeelt de Raad dat verzoekende partijen niet langer doen blijken van het rechtens vereiste actueel belang bij het vorderen van de vernietiging van de bestreden beslissing.

VI. KOSTEN

1.

De tussenkomende partij verzoekt de Raad om de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

Overeenkomstig artikel 33, eerste lid DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep, waaronder het rolrecht, geheel of deels ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld, zijnde de verzoekende partijen.

De Raad oordeelt verder dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partijen te leggen, aangezien de tussenkomende partij immers

zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure. De Raad is van oordeel dat de (vrijwillige) tussenkomst van tussenkomende partij de inzet van de procedure niet mag verzwaren voor de verzoekende partij noch voor de verwerende partij, zodat tussenkomende partij de kosten van haar tussenkomst zelf dient te dragen.

2.

De verzoekende partijen vorderen in hun verzoekschrift de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding die zij niet begroten. Ingevolge artikel 21, §7 DBRC-decreet kan de Raad enkel een rechtsplegingsvergoeding toekennen ten laste van de in het ongelijk gestelde partij.

Ook de kosten, waaronder het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, kunnen ten laste van de in het ongelijk gestelde partij gelegd worden, geheel of gedeeltelijk.

Gelet op het onontvankelijk bevinden van de vordering kunnen de kosten niet ten laste van de verwerende partij gelegd worden en kan een rechtsplegingsvergoeding niet worden toegekend.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Jean Baptiste LAEVERS is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 december 2018 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT